

ordentlig vigtige Punkt, Administrationen af de betydelige Capitaler, som ligge der og som ere saa vigtige for, at vi kunne præstere alle vore Forpligtelser til enhver Tid, maatte ligeledes lidt efter lidt glide bort fra Finantsministerens Indflydelse.

Nu kommer hertil endnu et Punkt, som jeg troer har en overmaade stor Betydning. Den ærede Taler har omtalt det gamle Ordssprog om Finantserne, at Alt skal i een Potte, og jeg maa fuldstændigt slutte mig til, hvad han har sagt i den Henseende. Det er en complet Misforstaaelse af dette Ordssprogs Betydning, naar man har meent, at det skulde være fremkaldt ved og have Hensyn til Adskillelsen mellem særlige og fælles Indtægter og Udgifter. Det ligger saa klart for Dagen som Solen, at netop ved vore Finantsers Indbretning er dette Ordssprogs Forbrynder fuldstændigt fyldestgjorte, og at den Adskillelse, der finder Sted, er ene og alene en Følge af vore Forsatningsforhold og den nødvendige Følge af disse, der paa den Maade, Ordningen er skeet, er bleven saa lidt føleligt for vore Finantser som muligt. Med Hensyn hertil maa jeg fuldstændigt slutte mig til det ærede Medlem. Men det ærede Medlem har maastee overseet eet Punkt, det er det, at vor Kassebeholdning ligger i vore Kasser, og vore Kasser ere deels Kasser, der staae under den særlige Lovgivning, og deels Kasser, der staae under den fælles Lovgivning. Nu have vi havt det Held, der væsentlig følger af, at Adskillelsen mellem det Fælles og Særlige ikke er saa meget gammel, at alle disse Kasser staae under en væsentlig eensartet Lovgivning, nemlig i Kongeriget Kasseanordningerne af 8de Juli 1840 og i Hertugdømmet Slesvig de ældre, der gjældende Kasseanordninger. Men tænk Dem nu, at Lovgivningsmagten er afskilt, og at der er en Finantsminister, der ikke har nogenomhelst Indflydelse i den særlige Repræsentation, saa vil Følgen deraf særdeles let blive, at der i disse Forsamlinger, Rigsdagen paa den ene Side og Rigsraadet paa den anden, udvikler sig forskjellige Ansuelser om, hvilke Principer der skal følges med Hensyn til den for disse Kasser gjældende Lovgivning saavel som med Hensyn til de andre væsentlige finansielle Be-

stemmelse, der have Indflydelse paa Betydningen af Positionerne i Finantsloven. Nu vil jeg bede det ærede Medlem betænke, hvad det vil sige, naar der for den ene Slags Kasser i Monarchiet gjælder een Lovgivning og for de andre en anden, naar notabene begge disse Slags Kasser indeholde Penge baade for det Særlige og for det Fælles. Deraf vil jo blive Følgen, at vedkommende Kassebetjente, der ikke kunne see paa Rigsdaleren, om den hører til det Fælles eller til det Særlige — det staaer ikke malet paa den — ville komme i det fuldstændigste Virvar, de ville ikke kunne sige, hvorledes de skulle behandle den ene, og hvorledes de skulle behandle den anden Rigsdaler, om de skulle behandle den efter Lovgivningen for Kongeriget eller efter Lovgivningen for de andre Landsdele. Derved vil man grumme let komme til det Resultat at bringe Forvirring i det Hele; det vil være umuligt i de enkelte Kasser at sondre den Deel af Kassens Indhold, som skal behandles efter Monarchiets Lovgivning, og den Deel, der skal behandles efter Kongerigets Lovgivning, og derfor er det saa vigtigt, at der saavidt muligt vedligeholdes eensartede Regler og Bestemmelser for begge, og hertil er netop den Omstændighed, at der er den samme Minister for begge Dele, et overordentligt væsentligt Bidrag. Det vil saaledes let kunne hælde, at vel alle Finantserne komme i een Potte, men at de forskjellige Rum i denne Potte dog blive af en forskjellig Bestaafenhed, og naar det er Tilfældet, saa vil deraf let kunne følge en Forvirring i det Hele, som vil blive overordentlig vanskelig at løse. Disse forskjellige Interesser, der knytte sig til de forskjellige Landsdele, kunne være meget forskjellige, og der kan gives en særlig Lovgivning for de fælles Interesser og en særlig Lovgivning for de særlige Interesser; de kunne være overmaade forskjellige, men saasnart det gjælder Penge, der ere gaaede over til en fælles Beholdning, saa er det, at det bliver saa vanskeligt at have en forskjellig Lovgivning. Det er en af de Ting, der for mig have været en Bekymring ved den Ordning, som det ærede Medlem dengang har indført, og jeg kan sige en Bekymring, som med stigende Kraft har gjort